

TÜRKİYENİN GELİŞMESİNİ NİÇİN İSTEMİYORLAR

Dr. İlhami PEKTAŞ

II. Dünya savaşı 1945'te bittiği zaman Avrupa'da yıkılmamış bir kaç ülke vardı; Bunlar İsviçre, İsveç ve Türkiye. Bütün Avrupa alt üst olmuştu ve 1950'ye kadarki 5 yıl içinde Avrupa'nın aç ve acınacak durumdaki insanların bir kısmını Türkiye destekledi. Karaköy limanından Türk tarım ürünleri, Napoli'ye, Marsilya'ya ve diğer limanlara gemilerle taşındı. 1950 yılında Türkiye'nin kişi başına geliri sadece 200 dolardı. Bu rakam Almanya'da 50 dolardı, yani 1950'de 1 Türk'ün geliri 4 Alman'ın gelirine bedeldi. Yıl 2000 geldiğinde, Almanya'nın kişi başına geliri 36 bin dolar oldu. Türkiye'ninki ise sadece 3 bin dolar. Yani 1950'de 1 Türk 4 Alman'ın gelirine eşitken; 2000 yılında 1 Alman 12 Türk'ün gelirine eşit hale geldi. Almanya Türkiye'den 48 kat daha hızlı büyüdü. Almanya 50 yılda Demokrasi sayesinde bu kadar gelişti ve büyüdü. Türkiye neden gelişmedi ? İşte sorulacak olan soru budur.

Türkiye'nin gelişimi engellendi adeta. Kim yada Kimler engelledi ?

Emperyalist ülkeler, Darbeciler ve onların ortakları. Toplum zenginliği görmediği için koyun psikolojisiyle fakirliğe mahkum oldu ve itiraz etmedi, edemedi. Sistemden geçinmenin yolunu aradı. Eğer Türkiye'de demokrasi 1950'den sonra darbelerle kesintiye uğramasaydı, 2000 yılında Türkiye'de kişi başına düşen gelirin 50 bin dolar olması gerekiyordu ama 2000 yılında sadece 3 bin dolarda kaldı.

İşte darbelerin ve terörün Türkiye'ye maliyeti bu kadar yüksek oldu.

Türkiye, 1960 ve 1980 yıllarında iki açık askeri darbe, 1971 ve 1997 yıllarında iktidar değiştiren iki askeri müdahale ve 1974 yılında sonrasında ambargolarla neticelenen Kıbrıs barış hareketi yaşadı. 1974 yılında petrol fiyatlarının patlayarak 4 katına çıkması Türkiye ekonomisini olumsuz etkilemiş aynı yıl Kıbrıs Barış Harekati ile birlikte emperyalist ülkelerin ekonomik ambargosu başlatılmıştır. Yine 1970'li yıllarda ASALA sahneye çıkarılmış, 1984'e kadar 42 Türk diplomatını şehit etmiştir. Türkiye'nin 1970 yılında 1.8 milyar dolar olan borcu, 1977 yılında 10 milyar dolara çıkmış, 1978'de yine kriz patlamıştır. 1960 ve 1980 yılları arasında Türkiye'nin gelişmemesi için peş peşe çok yönlü ve etkili tetiklemeler yapılmıştır.

Türkiye, 1961-1994 yılları arasında IMF'nin mali destek sağladığı 64 ülke içinde en çok kredi çekerek borçlandırılan ülke durumuna düşürüldü.

Türkiye'nin 1960'larda ithal ikamesine dayalı sanayileşme stratejisine geçmesi de, 1980'lerde bu rejimi bırakıp küresel sermaye ile bütünleşme çabasına girişmesi de ciddi uluslararası baskılarla birlikte askeri darbe ve müdahalelerin oluşturduğu olağanüstü şartlarda gerçekleşmiştir. Türkiye'de yaşanan darbelerin dış bağlantıları ile birlikte iç dinamiklerinde yer alan bazı sermaye sınıfının kendi içindeki çıkar çatışmaları ve toplumun darbelere desteği de bulunmaktadır. Devlet kaynakları, asker-siyaset kriziyle yaratılmış olan korku ortamında belli çevreler tarafından eşi benzeri görülmemiş şekilde yağmalanmıştır. Bu süreçte büyük yolsuzluklar gerçekleşmiş ve sonuçta 2000-2001 yıllarında büyük bir ekonomik kriz yaşanmıştır. Türkiye ekonomisi bu finans sektöründe yaşanan yolsuzluklardan kaynaklanan çok büyük bir çöküş yaşamıştır. Türk ekonomisi öz varlığı ile kazandığı her şeyin üçte birini (% 33) bu kriz döneminde kaybetmiştir. Birçok ekonomi uzmanı yaşanan bu krizi 28 Şubat sürecinde yaşanan yolsuzlukların bir sonucu olarak görmektedir. Böyle bir ortamda ülkemiz 2000 yılına göre 57 milyar dolarlık bir milli gelir kaybına uğramış, Türkiye'nin kişi başına geliri de 2000 yılında gerçekleşen 4130 dolardan 3021 dolara düşmüştür. Bu durum, Türkiye'nin dünya ekonomi ligindeki yerini de etkilemiş, 265 milyar dolarlık bir ekonomi ile dünyanın en

büyük 15. ekonomisi sayılan Türkiye, 196 milyar dolar ile dünya ekonomisinin 17.ci sırasına gerilemiştir. Dönemin Başbakan yardımcısı Ali Babacan, 28 Şubat askeri darbesinin Türkiye'ye faturasınının 381 milyar dolar olduğunu açıklamıştır. Bunun yanı sıra 2001 krizi ile toplam 150.00 kişi işten çıkarılmış yada kapanan işyerlerinden dolayı ayrılmak zorunda kalmıştır.

Tüm bu olaylar, Türkiye'nin gelişmesine ve büyümesine engel olmak için, onları destekleyen bir takım malum güçlerden kaynaklanmıştır. Darbe girişimleriyle sözde kötüye giden Türkiye'yi kurtarmaya çalışan zihniyet, daha beter darbelerle Türkiye'yi 50 yıl geriye sürüklemiştir.

Büyümeye çalışan Türkiye, büyümesine engel olan bir güç ve o gücün altında ezilen insanlarımız ve bu güçten zarar gören Türkiye ekonomisi. Her darbe, Milli gelirden azalma, ekonomik zararlar, krizler, istikrarsızlıklar ve yüksek oranda enflasyon ile Türkiye'nin ekonomisini telafisi mümkün olmayan büyük bir zararlara uğratmıştır.

27 Mayıs 1960 darbesi öncesinde halkın % 80 tarımla uğraşmaktaydı. Kişi başına düşen milli gelirimiz 583 dolar iken, darbe sonrası 194 dolara düşmüştür. Ayrıca milli gelir düşerken enflasyondaki büyümede artmıştır. Darbenin mağdur insanların cepleri boşaltılırken, diğerlerinin yani darbeyi destekleyenlerin cepleri taşarcasına doldurulmuştur. 12 Mart 1971 muhtırasından önce milli gelirimiz kişi başına 538 dolar iken muhtıra sonrası 476 dolara düşmüştür. Dikkat edilecek olursa Türkiye darbeden sonra toparlanmaya çalışırken, malum güçler darbeyi 10 yılda bir gelenek haline getirmiştir. On bir hükümetin kurulduğu 1968-1980 yıllarındaki dönemde, sağ-sol çatışmaları ile ülkemizde vatandaşlarımız birbirine düşman edilmiştir. Darbe ve muhtıra sonrası kendini tekrar toparlamaya çalışan Türkiye, 10 yıl sonra yeniden 12 Eylül 1980 darbesiyle karşı karşıya kalarak yeni bir sürece girmiştir. 12 Eylül öncesinde kişi başına düşen milli gelirimiz 1876 dolar iken darbe sonrası 1299 dolara düşmüştür. Darbelerle Türkiye'yi iyi yerlere getirmeyi düşünen askeri yönetim aksine, Türkiye'yi eli kolu bağlı durağan bir ülke haline getirerek dışa bağımlılığı artırmış ve zaten kıt kanaat geçinen halkımızın refah seviyesini iyice zayıflatmıştır. 12 Eylülün etkisi gerek ekonomi, gerek siyaset, gerekse vatandaşlarımız üzerinde uzun yıllar sürmüştür.

12 Mart, 12 Eylül ve 28 Şubat darbeleri incelendiğinde, tümünün, genel kapitalist kriz dönemleriyle çakıştığı ve tümünde, tekeli sermayenin o dönem için uygun bulduğu kendi siyasi ve ekonomik programlarını bizzat harekete geçirdiği görülecektir. Şu asla unutulmamalıdır ki, Ülkemizde darbeler yapan ordu NATO'ya bağlı bir ordudur. NATO, Batılı güçlerin denetiminde ve Batılı güçlerin politikalarını uygulayan bir kurumdur. Bütün darbeler Türkiye'deki kendi düzenlerinin korunması, egemen sınıfları koruma ama en çok da Batılı güçlerin bölge politikalarına uygun olarak gerçekleşmiştir.

Darbe sonrası kurulan yeni hükümetler, ekonomi alanında reformlar yapmasına rağmen, bu reformları istemeyen malum güçler, 28 şubat 1997'de tekrar yüzünü göstererek 18 maddelik bir genelgeyle; gerek eğitim, gerek ekonomi , gerekse siyasi dengeyi istedikleri gibi dönemin hükümetine uygulatmıştır. Hazine'nin faiz harcamaları 1997'de 1,7 katrilyon iken darbe sonrası 5,6 katrilyona yükselmiştir. Aradaki fark yine belirli bir gurubun ekmeğine yağ sürmüştür. En son olarak 27 Nisan 2007 tarihinde Genelkurmay Başkanlığı tarafından e-muhtıra olarak adlandırılan bir bildiri ile, milli iradenin başındaki hükümete karşı bir müdahale teşebbüsünde bulunulmuş, Hükümetin dirayetli ve kararlı duruşu sayesinde bu talihsiz girişim sonuçsuz kalmıştır.

Sonuç olarak; muhtıralar, darbeler, post modern darbeler, terör olayları. Hepsi Türkiye'nin tarihine kara bir leke olarak oturmuş ve bunların sıkıntısını yine vatandaşlarımız çekmiştir. Bu

yüzden bir ülkede ekonominin iyi olabilmesi için; siyasetinin rayında gitmesi ve rayından çıkmaması gerekir. Çünkü siyasi güç, ekonomiyi belirleyen temel bir etkidir. Batılı ülkeler, Gelişmiş ülkeler, Türkiye gibi gelişmekte olan ülkeleri, gelişmesine engel olmak için her zaman kendi kontrollerinde tutmak ister. Savaş dönemleri dışında bu kontrol, genellikle darbe, anarşi, iç çatışma, borçlandırma, ekonomik krizlere yol açma, gerektiğinde ambargo uygulama gibi araçlarla sürekli gündemde tutulmuştur. Bunları hepsi de kasıtlı ve ülkeyi zayıflatmak ve bölmek için çıkarılmaktadır.

Anarşi, İç çatışmalar, Kriz, Borçlandırma ve Darbelerin yanı sıra 1984' den bu yana ülkemizde siyasi ve ekonomik gücü zayıflatmak için biryandan da terör olaylarının dozu da giderek planlı bir şekilde artırılmıştır.

Bugün de terör olayları devreye yeniden sokulmuştur. Terör olaylarına destek olan ülkeler ve niçin destek oldukları ortadadır.

Hedef Türkiye'nin büyümesine, gelişmesine engel olmaktır.

Türkiye'nin terörle mücadelesi, ülkemizin ekonomik kalkınmasında en önemli engellerden biridir. Ermeni terör örgütleri, dış dünyanın tepkileri üzerine 1980'li yıllarda taktik değiştirerek, PKK terör örgütü ile işbirliğine girerek, 1984 yılında PKK sahneye çıkarılmış ve Asala-Ermeni terörü geri plana çekilmiştir.

Terörün 1984 yılından bu yana ülkemize ekonomik maliyeti yaklaşık 400 milyar dolar civarındadır. 30 yıllık süreçte Türkiye'nin, kalkınmada ve halkın refahında kullanacağı kaynakları terörle mücadeleye ayıran devletimizin ekonomik gelişmesi adeta engellenmiştir.

Zaten Türkiye ne zaman başını doğrultup, ayağa kalkacak olsa, ne zaman gelişmeye başlasa gelişmesini engellemek için önüne darbeler, sağ-sol çatışmaları, alevi-sünni meselesi, ermeni meselesi, PKK terörü gibi sorunlar devreye sokularak gelişmesi engellenmeye çalışılmaktadır.

Niçin ? Türkiye'nin büyümesini ve gelişmesini istemiyorlar. Hiçbir zaman da istemediler.

Son 30 yılda teröre harcanan yaklaşık 400 milyar dolarla; Türkiye yeniden inşa edilebilirdi. Hesaplamak ne kadar zor olsa da, bu paralarla;

115	Bakü-Tiflis-Ceyhan	(BTC)	Boru	Hattı,
85		Atatürk		Barajı,
300	adet	Boğaziçi		Köprüsü,
70		adet		Marmaray,
İstanbul'a	yapılacak	3. havalimanı	özelliklerinde	35 havalimanı,
11	adet	Güneydoğu	Anadolu	Projesi
8	adet	Kanal	İstanbul	Projesi,
52	bin	500	adet	24 derslikli okul,

3 bin 60 tane 400 yataklı tam teşekküllü eğitim ve araştırma hastanesi yapılabilirdi. Bu rakam aynı zamanda Türkiye'nin hastane ve sağlık ocaklarıyla birlikte 83 yıllık sağlık giderine karşılık gelmektedir. Ayrıca Türkiye'nin bugün en az dünya ölçeğinde bir-iki araba markası, iki- üç tane bilgisayar markası, 3-4 tane de cep telefonu markası olabilirdi. Türkiye'nin 2 yıllık ihracatına denk gelen bu yatırımlar ile ülkemiz dünya ekonomisinde ilk 10 arasına girebilirdi. 3 milyon vatandaşımıza iş imkanı sağlanabilirdi. Kişi başına düşen gelir şu anda 30.000 USD civarında olabilirdi.

Bu rakamlara 1960-2001 arasındaki darbeler ve darbelerin etkisiyle oluşan krizleri de ekleyecek olursak ülkemizin gelişmesine engel olmak için buharlaştırılan yaklaşık 1 TRİLYON

USD ile neler neler yapılabileceğini ve Türkiye'nin dünya sıralamasındaki bugünkü yerini görmek hiçte zor olmayacaktır.

Ama maalesef Türkiye'nin gelişmesini istemeyen güçler yine harekete geçtiler, boş durmuyorlar. Hiçbir zaman da boş durmayacaklar. PKK terörü G.Doğuda kadın, çocuk, okul demeden kallesçe saldırıyor. Ortadoğu bir ateş çemberine döndü. Türkiye Orta Doğu bataklığına çekilmek isteniyor. Bu yeni Orta Doğu planı adım adım ilerletiliyor. Maalesef arasında ABD, İngiltere, Fransa, Almanya gibi NATO ülkeleri var.

Şimdi sıcak denizlere ve petrol bölgesine açılmak isteyen Rusya'da Suriye'ye yerleşmiş durumda. Tüm Hristiyan ve yahudi alemleri ortadoğuda müslüman kanı döküyor. Dünyanın diğer bölgelerinde de böyle.

Tüm bunlara karşı bizim uyanık olmamız, bir olmamız, birlik içinde olmamız ve bir bütün olmamız gerekiyor. Bu tuzaklara ve oyunlara düşmememiz gerekiyor.

SON SÖZ : ŞİMDİ MİLLİ BERABERLİK ve DAYANIŞMA ZAMANIDIR. EĞER BİRLİK ve BERABERLİK İÇİNDE OLAMAZSAK AYNI SENARYOLAR TEKRAR TEKRAR FARKLI ŞEKİLLERDE YİNE GÜNDEME GETİRİLECEK, ÜLKEMİZİN GELİŞMESİ ENGELLENECEKTİR.